

В. „Търновска Конституция“ нѣма программа, отпечатана въ първия брой, както това правитѣ обикновенно вѣстниците, обаче самото заглавие на вѣстникѣтъ показва въ защита на какво се обявява. Въ уводната статия на брой 12 отъ първата годишнина, въ която се приказва какви сж нашитѣ вѣстници и какви сж тѣхнитѣ начала, има единъ пасажъ въ колона III-та относително цѣльта на в. „Търновска Конституция“, който намираме за добръ да цитираме тукъ: „Казали сме го, и пакъ ще го кажемъ, че никому нежелаемъ да натяквами; но и никого нѣма да пожеламъ, щомъ е въпроса за правата на народа — гарантирани отъ Търновската Конституция. Това е наший девизъ и ний ще го защищаваме, безъ да се стрѣскаме отъ пашармаджилѣцитѣ на едни и неразбранщината на други. Никого не желаемъ да стѣснявами въ мнѣнието му за личността на тогова или оногова; но неможемъ да не забѣлѣжимъ, че когато е въпросъ за основний законъ въ страната, публициститѣ сж длѣжни да оставатъ на втори планъ лица.“

176. Учитель. — Туй списание излизало въ Шуменъ. Нищо повече незнамъ за него.

1885 година.

177. Борба, *недѣленъ вѣстникъ*. — Почнѣлъ е да излиза въ Пловдивъ прѣзъ мѣсець Май, единъ пѣтъ въ седмицата, излѣзли сж 15 броя, подъ редакцията на З. Стояновъ.

Захарий Стояновъ е роденъ на 1850 год. въ с. Медвенъ, Котленско. Образованието си той длѣжалъ исклучително на своето занимание; той се е училъ самичакъ, безъ да е посѣщавалъ нѣкакви училища. До 1870 год. той билъ овчаръ по Балканъ, а на 1 Май сжщата година отишълъ въ Варна да търси работа. „Гдѣто попитахъ за мѣсто, говори Стояновъ въ своитѣ *Записки*, на сѣкжде ми отговаряха „нѣма“, а нѣкои не ма удостояваха даже съ отговорѣтъ си, като ми посочваха вратата само съ кимвание на глава. Близко при скелята, единъ човѣкъ ми посочи едно голѣмо здание, на което притѣжательтъ, сарафинъ, ималъ нужда отъ едно момче. Обрадванъ до ушите, че ще да са удостоя, да чета пари, за което не малко ще